

الاحسان بقدر المعرفة

عربی، خدمت امام حسین (علیه السلام) رسید؛ و عرض کرد « بدهکاری دارم، می خواستم به کریمی مراجعه کنم و کریمی بهتر از شما ندیدم. شما بدهی و قرض مرا ادا کنید.» حضرت علیه السلام فرمودند: سه مسئله از تو می پرسم اگر یکی از آن ها را جواب دادی، یک سوم قرض تو را می دهم و اگر دو سوال مرا جواب بدهی دو سوم قرض تو را می دهم و اگر هر سه مسئله را جواب دادی؛ کل قرض تو را ادا می کنم. عرب گفت: مثل شمایی با این عظمت از مثل منی سوال کند؟! حضرت فرمود: از جدم رسول الله شنیده ام «الاحسان بقدر المعرفة» اگر خواستید به کسی احسان بکنید باید به قدر معرفتش احسان کنید؛ ... حضرت فرمودند: بهترین چیزها در عالم چیست؟ عرب گفت: بهترین چیزها ایمان به خدا و ایمان به رسول (ص) و ایمان به اهل بیت (ع) می باشد. حضرت سوال کرد: زینت انسان به چیست؟ عرب پاسخ داد: زینت ها مختلف است؛ زینت عالم به یک امر است؛ زینت ثروتمند به امر دیگری است و زینت شخص فقیر نیز فرق می کند. زینت عالم به حلم اوست. اگر به من عالم کسی دشنام داد، نباید من هم به او دشنام بدهم و با او گلاویز بشوم. حضرت پرسید: زینت ثروتمند به چیست؟ عرب جواب داد: زینت ثروتمند به بذل و بخشش است. بعد حضرت پرسیدند زینت فقیر به چیست؟ عرب جواب داد: زینت فقیر به صبر است. [نان خالی می خورد؛ ولی به انقلاب چیزی نمی گوید! ... مگر انقلاب ما بخاطر شکم بوده است؟] حضرت سوال کردند: اگر این صفات در کسی نباشد حال او چگونه است؟ عرب گفت: باید آتشی از آسمان فرود بیاید و او را از بین ببرد. یعنی عالمی که حلم ندارد و ثروتمندی که بذل و بخشش ندارد؛ و فقیری که صبر ندارد باید از بین برود. بعد حضرت سوال کردند: نجات از مهالک به چیست؟ عرب گفت: توکل بر خدا. حضرت علیه السلام فرمودند: « بارک الله » دویست اشرفی بدهی او را دادند و یک انگشت قیمتی هم از دست مبارکشان در آوردند و به این مرد عرب دادند.

[بررسی گناهان کبیره در مواظ و کلام آیت الله مجتهدی تهرانی، بوستان قرآن، چاپ پنجم، صص ۱۱۵-۱۱۳]

وعدهی بعد! [حاج اسماعیل دولابی، مصباح الهدی، ص ۳۶]

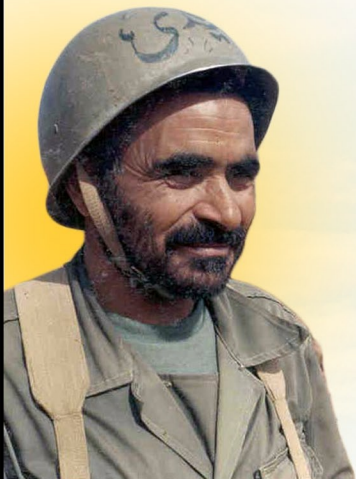
غم و شادی های دنیا را اگر منها کنیم، چیزی نمی ماند و طلبی نداری. تا حالا هرچه بنا بوده، به ما رسیده است و هرچه مال ما نبوده، نرسیده است. بعد از این هم همین طور است { قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا / ۵۱ توبه }؛ بگو جز آنچه خداوند برای ما مقدر نموده، به ما نمی رسد. { ما اصابک لم یکن لیخطک و ما اخطک لم یکن لیصیبک }؛ آنچه به تو رسید نمی شود از تو بگذرد و نرسد، و آنچه از تو رد شد و به تو نرسید، نمی شد به تو برسد. خدا عبادت وعدهی بعد را نخواست است، ولی ما روزی سال های بعد را هم می خواهیم، در حالی که معلوم نیست تا یک وعدهی بعد زنده باشیم.



حاج محمد اسماعیل دولابی

معامله ای بالاتر! [فرازهایی از وصیت نامه شهید برونسی]

ای جوانها، ای انسانها! به این قرآن توجه کنید که با ما چقدر دارد روشن حرف می زند و به روشنی به ما بیان می کند، بیابید تجارت در راه خدا کنید و از این تجارت چهار روز دنیا دست بکشید. چه معامله ای بالاتر از اینکه خدا خریدارش باشد. خدا، جان و مال اهل ایمان را به بهای بهشت خریداری کرده است. آخر چرا به طرف جهنم پیش می روید. این قرآنی که چندین سال است که در غریبی مانده است، او را زنده کنیم و سرمشق زندگیمان قرار دهیم و آن انسانیتی که خدا برای ما خلق کرده است و ما را به بهترین اندام و قواره خلق کرده را به اثبات برسانیم... فرزندان عزیزم! از قرآن مدد بجویید و از قرآن سرمشق بگیرید تا به گمراهی کشیده نشوید من که این آیات را برای شما می خوانم از مصمیم قلب می خوانم. چند شب دیگر به طرف دشمن روانه می شویم و اگر برنگشتم امیدوارم که شما به قرآن پیوندید ... فرزندانم! هر آینه، خدا شما را به این آیات قرآن آزمایش می کند حواستان خیلی خوب جمع باشد و همیشه آیات قرآن را زمزمه کنید تا شیطان به شما رسوخ پیدا نکند... فرماندهی برای من لطف نیست، گفتند این یک تکلیف شرعی است، باید قبول بکنید و من براساس «اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم» قبول کردم. مسلما در راه امر به معروف و نهی از منکر از مردم نادان زیان خواهید دید، تحمل کنید و بر عزم راستختان پایدار باشید.



گاهی در اثنای امر به معروف و نهی از منکر مواردی پیش می آید که شخص گناهکار بر اثر عدم آگاهی از واجبات و احکام اسلامی، با نهی از منکر، نسبت به اسلام بدبین می شود، و اگر هم او را به حال خود رها کنیم، زمینه فساد و ارتکاب گناه توسط دیگران را فراهم می کند، تکلیف ما در این موارد چیست؟

سوال

امر به معروف و نهی از منکر با رعایت شرایط آن یک تکلیف شرعی عمومی برای حفظ احکام اسلام و سلامت جامعه است، و مجرد توهّم اینکه موجب بدبینی فاعل منکر یا بعضی از مردم نسبت به اسلام می گردد، باعث نمی شود که این وظیفه بسیار مهم ترک شود.

جواب

[برگرفته از استفتائات امام خامنه ای در، پایگاه Khamenei.ir]